

Ricard Huguet *

Núñez, avui

En arraconar el «més que un club», per prometre «un Barça triomfant», Núñez ha signat la pròpia sentència. Prepotent, orgullós, ple de vanitat, incapaç d'escoltar, Núñez té la rara virtut d'ofendre quan parla fins i tot als seus amics.

Aquesta ha estat «la millor tercera temporada» de la vida del club. Així s'expressà J. L. Núñez el passat 23 de juliol davant les càmeres de TV3. Amb la seva habitual incapacitat per la comunicació, Núñez intentà de convèncer els barcelonistes que el club es troba en «el moment més gloriós de la seva història».

Sis dies més tard, més de 20.000 persones presents al Nou Camp l'obsequiaren amb una sorollosa xiulada que li impedí de fer-se escoltar quan es dirigí als assistents durant l'acte de presentació de l'equip per la temporada d'enguany. Núñez, dissimulant la contrarietat que la bronca que acabava de rebre li produí, despatxà els periodistes dient «ja sabem que a actes com el d'avui vénen molts col·legis i també seguidors dels clubs adversaris».

Només feia quatre dies, però, que el Grup d'Opinió Barcelonista havia donat a conèixer els resultats d'una enquesta feta per l'Institut DYM, entre els socis del Club i on amb un error de més-menys 6 per cent quedava clar que només el 30 per cent dels socis del Barça estan d'acord amb la gestió de Núñez.

La insensibilitat de Núñez per intentar de comprendre posicions alienes i la seva manca de respecte pels criteris dels altres només són comparables a la seva habilitat per embaucar uns quants socis, tergiversant o manipulant tot el que calgui. Prepotent, orgullós, ple de vanitat, incapaç d'escoltar fins i tot els seus assessors (molt ben pagats, això sí), Núñez té la rara virtut, com molt bé assenyala A. Montal, «d'ofendre quan parla fins i tot els seus amics».

La caiguda

Per això, avui, és força

generalitzada la idea entre els barcelonistes que en Núñez caurà en qualsevol moment. L'oposició a la seva gestió, encapçalada pel Grup d'Opinió Barcelonista, és dia a dia més nombrosa. I és que avui la gran majoria de socis i aficionats barcelonistes estan convençuts que la gestió «Nunista» no és la que convé al club. En Núñez està modelant des del 1978 un Barça a imatge i semblança pròpies, deixant de banda la raó de ser del

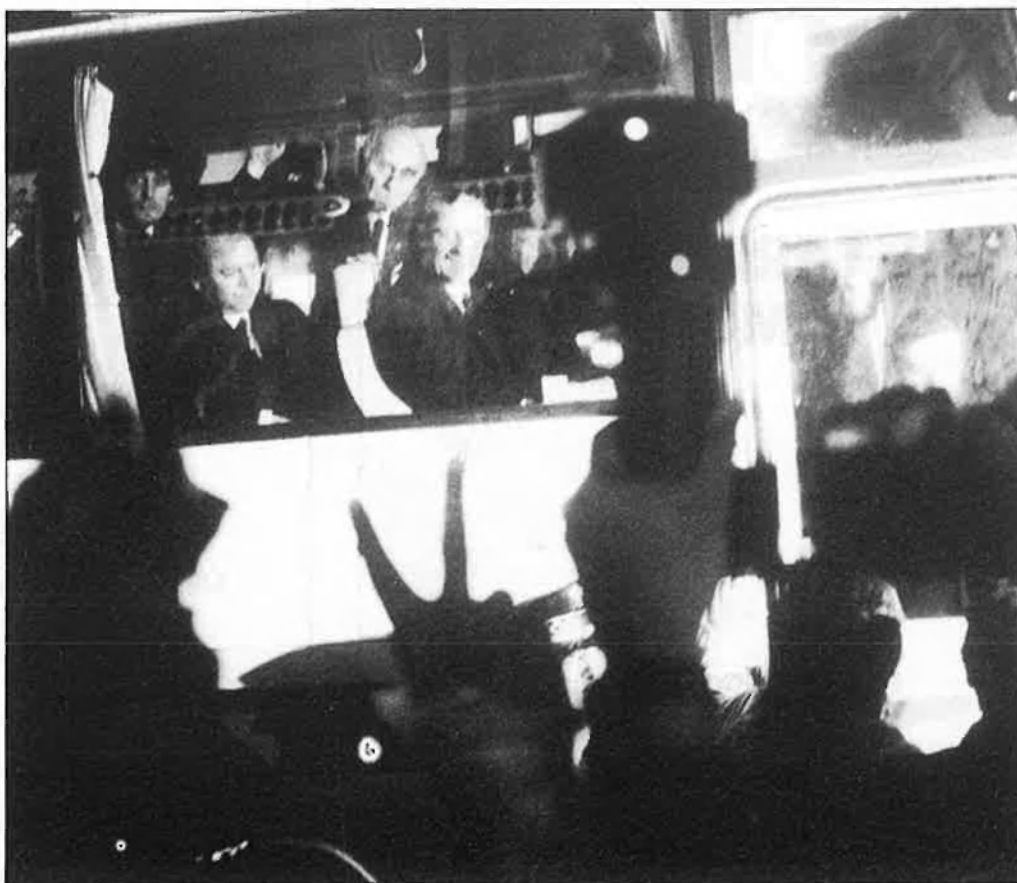
club, que pot resumir-se en aquell afortunat eslògan: «Esport i ciutadania». En arraconar el «més que un club», per prometre «un Barça triomfant», Núñez ha signat la pròpia sentència, perquè, quan les victòries no arriben, temporada darrere temporada, la frustració i el desencís de l'afecionat són cada vegada més grans.

Sense cultura

Núñez va arribar al Bar-

ça —amb carnet de soci de l'Espanyol amagat— sense cap projecte cultural. I malauradament segueix sense tenir-ne. Això que podria ser normal en d'altres clubs, no ho és en el Barça.

Noranta anys d'història inesborrable, un creixement constant en el nombre de socis —interromput aquest any— fins a convertir-se en la primera entitat esportiva d'Europa, la fidelitat permanent dels seus aficionats i la força econòmica que tot

això comporta, són un exponent clar de la capacitat del barcelonisme per vincular l'esport a la ciutadania, l'afany de victòria al camp, a la catalanitat, la identificació amb el club, els valors culturals del país, la competició futbolística a la gran festa de l'espectacle al Nou Camp.

És per això que en el cas del Barça no n'hi ha prou amb el fet de guanyar. Núñez ignora tot això, i moltes altres coses, i, incapaç com és de comprendre què és i què representa el Barça, té la gosadia de dirigir-lo com si es tractés d'una empresa pròpia, menystenint-ne el passat, oblidant la realitat cultural i sociològica del país, d'esquena als sentiments del barcelonisme i alterant les essències més pròpies del club.

Sense imatge

Núñez deixarà, entre d'altres coses, un oneros passiu,

que és la malmesa imatge de l'entitat. Molt pocs dubten encara que Núñez ha destrossat la imatge del Barça, amb la seva insensibilitat per copsar els sentiments del barcelonisme i les expressions de la iniciativa popular espontània que han fet del Barça un signe d'identitat col·lectiu del poble de Catalunya i de les seves formes cíviques de convivència.

Lluny d'interpretar aquest sentiment, Núñez s'ha lliurat de ple a una gestió que als ulls dels observadors de fora i de dintre de Catalunya és contemplada com una gestió arrogant i dominada per la lògica mercantilista, on el resultat i l'eficàcia són els valors suprems.

Això ha fet que la democràcia interna al si del Club (elecció de compromissaris, desenvolupament de l'Assemblea General, butlletins d'informació, etc...) hagi retrocedit, molt més que no avançat, que el conflicte i les tensions internes siguin pa

de cada dia, que l'enfrontament amb Institucions i mitjans de comunicació siguin gairebé permanents, i que la presència del Barça o del seu president davant d'un Magistrat tinguin lloc amb freqüència desacostumada.

Un Barça dividit

Per causa de la seva actuació, avui el barcelonisme es troba dividit com mai, perquè mai un president no ha estat tan fortament contestat. Molts d'altres presidents, alguns ben pròxims en el record, van dimitir amb molta menys oposició que la que avui té Núñez. I aquesta situació pot obrir una crisi molt profunda al si del barcelonisme, de la qual Núñez i només Núñez serà responsable.

Entossudit a dissimular el fracàs de la seva gestió, Núñez s'atribueix sovint i ben injustament el mèrit de la bona salut patrimonial i financera del club. Mentrestant, l'autèntic patrimoni

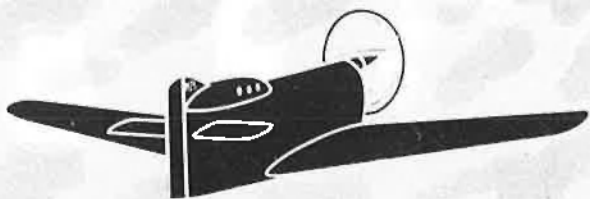
del Barça, la cohesió i la il·lusió de la gran família blau-grana va minvant, perquè el soci i l'aficionat s'identifiquen cada dia menys amb un club que els costa molt de reconèixer com a propi.

Per això, el Grup d'Opinió Barcelonista ha demanat i demana la dimissió de Núñez, i l'inici d'un procés electoral a través del qual el soci pugui decidir a qui confia la difícil responsabilitat d'endegar el futur del club. Sembla, però, que Núñez roman entossudit a seguir, i per això aplica estratègies i pren decisions exclusivament enfocades a assegurar-se la continuïtat. Una vegada més, quedaran de banda els autèntics interessos i objectius del Club. Núñez no està servint el Barça i, si després de tota la pressió social que ara sofreix i sofrirà en els propers temps no dimiteix, caldrà començar a preguntar-se: ¿PER QUÈ? □

* Grup d'Opinió Barcelonista.

TROPICAL

LA TERRASSA DE MODA

Platja de la Malva-rosa • Tel. 371. 33 66 • VALÈNCIA

BAR-RESTAURANT

Canyes

cuina valenciana

... Menjar per encàrrec al tel. 323 54 15
(dimecres tanquem)

Carrera del Riu, 316 • 46012-PINEDO (l'Horta)